

דף כז.

עין משפט א.ב.

אה"ע סימן קלב פעיף ד

ד. המביא גט ונפל ממנו אם מצאו לאלתר, והיינו שראה שלא עבר אדם שם^ר, אף שהוחזקו ב' יוסף בן שמעון ואפי' במקום ששיירות מצויות, או אפי' אם מצאו לאחר זמן, אבל יש לו בגט סימן מובהק^ש, או שמכירו לגט בבירור בטביעות עין^ת, או שהיה בכלי ויש לו סימן מובהק בכלי, ויודע שלא השאילו לאחר, או מצאו באחד הכלים שחזקתם שאינם משאילים, או מצאו בכיתו בין כליו, הרי זה גט כשר.

ה. אם השליח שנפל ממנו הגט אינו יודע אם עבר שם אדם, ואין לו טביעות עין בגט, ולא סימן בכלי או בגט, חיישינן שמא גט אחר הוא, ואפי' עדים מעידים שהאחר שהוחזק בשמו של זה לא היה בעיר כשנכתב זה הגט^א.

ו. ואם ראה שעבר שם אדם אפי' כותי, ואף דלא שכיחי שיירות ולא הוחזקו ב' יוסף בן שמעון מ"מ חיישינן לגט, אא"כ העדים החתומים בו יעידו שלא חתמו מעולם על גט אחר ששמו כשם האיש והאשה הכתובים בגט זה^ב. ואפי' אין הגט בפנינו.

ז. הוחזקו ב' יוסף בן שמעון ולא שכיחי שיירות, מחזירין הגט שנמצא

ר. ממשנה כ"ז ע"א ומצאו לאלתר היינו שלא עבר אדם שם כ"כ הרא"ש ולחומר. ש. ודוקא נקב בצד אות פלונית, והעיטור כתב שבצד תיבה פלונית לא הוי סימן מובהק, וה"ה אם העדים מעידים שמעולם לא חתמו אלא על גט אחד של יוסף בן שמעון ג"כ מהני להחזירו לשליח על פיהם, כ"כ הרא"ש.

ת. היינו בת"ח, או אפי' בעם הארץ כשיש לו מיגו היכא שהוא בעצמו מצאו במיגו שלא נפל ממנו מעולם. והמגיד כתב דבזה"ז אין לנו צורבא מרבנן להחזירו ע"פ טביעות עין, ורק בצירוף מיגו שהוא בעצמו מצאו אז מחזירין לו ע"פ טביעות עין, ב"ה ס"ק ד'. א. דחיישינן שאמר לעדים במקום אחר לכתוב גט לאשתו, והוא בעצמו לא היה בעיר בעת הכתיבה כ"כ הט"ז.

ב. ואז אפי' הוחזקו ב' יוסף בן שמעון ושכיחי שיירות כשר, מהרא"ש שם. ועוד בעינן עדים שלא הוחזקו אנשים ששם כשם העדים החתומים, דאז צריכים שהעדים יעידו שזהו חתימת ידם, או דיש בו סימן מובהק.

בלא סימן ואפי' שהה כדי שיעבור שם אדם^א. והרמב"ם כתב שאפילו לאחר זמן מרובה מחזירין, וגם בלי סימן מובהק. אבל במקום ששיירות מצויות, אם מצאו מיד שלא שהה כדי שיעבור אדם, או שהיה בכלי ויש בו סימן או יש בו ט"ע באורכו ורוחבו מחזירין ותתגרש בו, והוא שלא הוחזקו שני יב"ש, אבל אם הוחזקו ב' יוסף בן שמעון ושיירות מצויות, אפי' לא שהה כדי שעבר אדם לא יחזיר, ואם הוזכר שם העיר בגט, י"א דלא חיישינן לב' עיירות שווין^ד.

עין משפט ג.

ח"מ סימן פה סעיף יב

יב. מצא שטרי שום. היינו שומת בי"ד של נכסי הלזה שביה"ד נותן ביד המלוה, שטרי מזון. היינו שקיבל לזון בני אשתו, שטרי חליצה ומיאונין, שטרי בירורין ומעשה בי"ד^ה בכל אלה יחזיר לבעליו.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קנג סעיף א

א. המוצא גט בשוק, אם האשה אומרת סימן מובהק כגון סימן בצד אות פלונית, מחזירין לה אפי' הוא מכחישה שאומר שממנו נפל ולא גירשה, אלא צויה לכותבו ועדיין לא נתן לה. אבל אם הבעל טוען שלא כתבו מעולם, או ניתן על תנאי, לא יתנו לא לו ולא לה. ואם הבעל מודה שנתגרשה בו, והאשה אומרת שלה הוא כי עדיין לא גבתה כתובתה, והבעל טוען ממני נפל וכבר פרעתי לה, בזה מחזירין לה^ו אפי' לא ע"פ סימן מובהק אלא בסימן שאינו כ"כ מובהק. והוא כמובן

ג. דלא כרא"ש.

ד. משו"ת הרא"ש כלל מ"ה וא"כ אף דאיכא שיירות מצויות לא חיישינן.

ה. במשנה שם במציעא, ואין חשש שמא נמלך שלא ליתנה שביה"ד אין כותבין אלא דבר המקויים, וגם הרי כאן אינם עומדים ליפרע, ואיגרות שום אף שעומדים ליפרע מ"מ מחזירים דאיהו אפסיד אנפשיה שאם פרע היה צריך ליקח שטר חדש.

ובמצא שטר כתובה דינה כשאר שטרות ולא יחזיר אפי' שהבעל מודה. סמ"ע ונתיבות.

ו. אע"ג שיש לו מיגו לבעל דממני נפל ולא גירשתי מעולם, תירץ הרש"ל דלא שכיח שתחזיר הגט, משום שצריכה זה לראיה שהיא גרושה, ואם פרע לה היתה צריכה זה לראיה שהיא גרושה, והיתה כותבת לו שובר או לקרוע ולכתוב על הגט, "גט זה קרענוהו" מב"ש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

שליכא למיחש שנפל מאחר.

דף כז:

אה"ע סימן קלב סעיף ד
עיין בדף כז. עין משפט א.ב.

עין משפט א.ב.ג.ד.ה.